

Robert Cahen (Valence, França, 1945)

Instal·lació

Serra de Tramuntana. Lights and vibrations, essay for the painting in movement
2018

Videoinstal·lació, tres projeccions, color, so, reproducció contínua
Duració: 12'

Retrospectiva videogràfica (1979 - 2015)

Trompe-l'oeil

1979

Vídeo, color, so

Duració: 5' 58"

Al film *Amarcord* de Federico Fellini, un paquebot emergeix enmig de la nit i la boira de l'aigua com un monstre misteriós. Aquest treball en vídeo s'inspira sobre aquesta idea de «passatge» irreal i juga amb la sorpresa espectacular que revela.

L'éclipse

1979

Vídeo, color, so

Duració: 3'

Utilització experimental del Spectron

Sobre música de jazz dels anys vint apareix i desapareix un sol entre les trames generades per l'ús experimental de l'Spectron.

Juste le temps

1983

Vídeo, color, so

Duració: 12' 40"

Banda sonora: Michel Chion

«El vídeo planteja el parèntesi d'un moment de viatge on els paisatges transformats es converteixen en actors de ple dret en una història que explica la possible trobada entre dos éssers. Els límits entre el paisatge exterior i l'interior, entre el somni i l'estat de vigília, entre els sorolls i el silenci i, fins i tot, entre els personatges, disminueixen fins al punt d'esvair-se. La noció de pas, tan ben il·lustrada pel viatge en tren, impregna tota la història» (Sandra Lischi, *Il respir dei Tempo*, MTS, 1995).

Cartes postales vidéo

1984-1986

Vídeo, color, so

Duració: 225'. Exhibició en Es Baluard d'un fragment de 10' 19"

Correalització: Stéphane Huter, Alain Longuet

Descrit pel mateix artista com «30 segons de somnis». *Cartes postals vidéo* és una versió inspirada en els típics viatges turístics. Aquest treball va ser produït entre París, Nova York, Roma, el Quebec, Islàndia, Lisboa, el Caire, Alger i altres parts del món. Les més de 450 imatges icòniques d'aquestes ciutats es capturen com a postals tradicionals i es congelen en el temps. Les targetes postals cobren vida, de sobte, en un moment fugaç. En explorar el *frame* congelat de la postal, Cahen proporciona una visió subtil de la naturalesa transitòria de la realitat. En el seu trajecte, Cahen convida

l'espectador a un viatge perceptual a través dels corrents de la memòria, l'emoció i la reflexió.

Montenvers et Mer de glace

1987

Vídeo, color, so

Duració: 8' 57"

Correalització: Stéphane Huter

Un homenatge al cinema de Jacques Tati que combina ficció i videoart amb humor. L'obra es va produir com a part del projecte internacional *Time Code*, en què Cahen i Huter havien de capturar l'esperit, la realitat i les pulsacions d'un lloc, sense diàleg i sense fer comentaris. En aquest curiós i capritxós diari de viatge de turistes als Alps francesos, els artistes juguen amb codis electrònics i cinematogràfics, i manipulen la imatge, el so i el temps com a materials mal·leables.

Dernier adieu

1988

Vídeo, color, so

Duració: 8'

Música: Olivier Messian

El fotògraf J. M. Tingaud fa fotos de la mar. El dia del solstici d'estiu de 1990 es llancen dotze ampolles, cadascuna amb una fotografia original de J. M. Tingaud, a dotze mars i oceans del globus. Robert Cahen ens fa travessar, amb certa malenconia, la solitud d'aquests oceans gegants.

Le deuxième jour

1988

Vídeo, color, so

Duració: 8' 39"

Banda sonora inspirada en un fragment de música de John Zorn, *Tribute to Godard*. Les imatges es construeixen i es componen a partir d'un extracte de la música de John Zorn, en un homenatge a Jean-Luc Godard. El ritme discontinu de la música condueix el muntatge del film en una successió de plans ràpids al voltant d'una jove xinesa que travessa la ciutat de Nova York. Robert Cahen ens ofereix, a través del ritme, el color i el moviment, una visió de la ciutat inspirada en la música.

Chili impressions

1989

Vídeo 8, color, so

Duració: 13' 01"

Realització: Robert Cahen amb la col·laboració d'Ermeline Le Mézo

Música, banda sonora: Ermeline Le Mézo

Textos extrets de *Canto general* de Pablo Neruda

«El film és el diari de viatge realitzat per Robert Cahen durant la seva estada a Xile el 1987. Els fulls d'un quadern de paper se superposen, les imatges sobreimpreses semblen sorgir de la memòria: el vent, el riu, els rails, el viatge mai no s'atura i retrocedeix encara més a l'exquisida vibració de la sensibilitat, tocada pel simple poder d'unes poques escenes efímeres que de sobte diuen el significat del lloc, el lloc d'aquest món» (Apert).

Hong-Kong Song

1989

Vídeo, color, so

Duració: 20' 47"

Amb la col·laboració de: Ermeline Le Mézo Robert Cahen descriu *Hong Kong Song* com una exploració de «la identitat sònica de Hong Kong, el seu espai i la seva arquitectura. La Xina moderna es fusiona amb la Xina antiga, la realitat d'aquesta ciutat sona i ressona d'imatge en imatge i revela una visió multifacètica». Aquest treball manifesta els ritmes frenètics urbans de Hong Kong, la seva gent i el seu entorn natural a través d'una sinergia de temps i espai, aural i visual textures.

L'île mystérieuse

1991

Vídeo, color, so

Duració: 15' 50"

Música: Cécile Le Prado, Ermeline Le Mézo

Perduda enmig de l'Oceà Pacífic, l'illa misteriosa tremola suaument com als albors de la humanitat, travessada per la llum i els colors: un grup de nins s'hi organitzen com els primers habitants de l'illa.

Voyage d'hiver

1993

Vídeo, color, so

Duració: 18' 04"

Col·laboració: Angela Riesco

Música: Christine Groult. Disseny de so: Robert Cahen

Durant un viatge a l'Antàrtida, el director va filmar paisatges de glaceres, blocs de gel blaus flotant al mar al costat d'imatges de vaixells fantasmes i misteriosos centellejos de persones, més semblants a aparicions que a éssers humans. Gràcies a la postproducció i a l'edició digital, aquestes imatges esdevenen un univers nou, abstracte i sovint inquietant.

Sept visions fugitives

1995

Vídeo, color, so

Duració: 31' 47"

Concepció sonora: Michel Chion

«L'efímer fascina, de vegades arriba a despertar una ferida i parla d'una certa veritat» (Jo Attie).

Robert Cahen incideix sobre aquesta idea de passatge, en què s'escriuen en la imatge set poemes curts, visions fugitives d'una Xina percebuda, albirada, escoltada, sempre en moviment, entesa a mitges, sempre en moviment.

Corps flottants

1997

Vídeo, color, so

Duració: 13' 01"

Concepció sonora: Michel Chion

Un Japó atrapat en el temps, homes i dones lligats a la seva terra, cossos flotants a l'aigua d'una font termal. El film està inspirat a partir de les indicacions i els comentaris de Kenzo, protagonista de *Les herbes del camí*, darrera novel·la de l'escriptor japonès Natsume Soseki, publicada el 1916.

Le Cercle

2005

Vídeo, color, sense so

Duració: 10' 18"

«Svalbard és un arxipèlag a l'extrem nord de l'Àrtic, un punt de trobada entre l'aquí i altres llocs, encara familiar i, no obstant això, inquietant, una porta d'entrada al desconegut. Marca el final del nostre univers sensible: més enllà jeu l'abstracció de trams de gel que no canvien. El blau del film de Robert Cahen és la imatge del fred i la solitud, la lentitud dels paisatges en la qual s'acobla el vol dels ocells i el moviment dels homes, durament equipats per afrontar els misteris d'aquesta terra única, són l'harmonia en una desolació hipotònica. Svalbard imposa, a qui l'aprova, la seva llei, que és la de les fronteres: explorar-les i conèixer-les, estar-hi d'acord» (Daniel Baillon).

Dieu voit tout

2011

Vídeo, color, so

Duració: 11'

Obra inspirada en un poema de Patrick Mudekereza

Vídeo experimental basat en un poema de l'artista i escriptor africà Patrick Mudekereza. Al film, els joves de Katanga, la província més meridional de la República Democràtica del Congo, reciten un poema seu.

Cérémonies

2015

Vídeo, color, so

Duració: 8' 30"

Música i disseny sonor: Nicolas Vérin

Acostar i tocar la història humana per un sol moment és suficient per recordar-nos la fragilitat, la bellesa de l'existència, la importància de les cerimònies i la força de la natura.

Entrevoir

2014

Vídeo, color, so

Duració: 18'

Concepció sonora: Francisco Ruiz de Infante

Compost de preses panoràmiques de paisatges (bosc, camps, etc.), aquest treball convida l'espectador a submergir-se en la natura mentre el manté distanciat gràcies al parèntesi entre les dues projeccions. La banda sonora de la instal·lació, realitzada en col·laboració amb Francisco Ruiz de Infante a partir de *Wild Strawberries* de Bergman, se suma al misteri i a la malenconia que emana d'aquest «encreuament» del paisatge, ahora que inclou una dimensió ficcional i narrativa.

Procedència de les obres: col·lecció de l'artista.